

Най-после промиването на почвата въ цѣлината става бавно, въ нея се набиратъ нѣкои вредни за бактериитѣ вещества. Всичко това прѣчи на размножаването и развитието на бактериитѣ. Ето защо и пасището върху цѣлината винаги е недоходно и неразумно е да се държи земята като мера.

* *

*

Не може да се оправдае запазването на цѣлината съ това, че е нужна паша за добитѣка. Ако мерата се разработи и само една десета частъ отъ нея се поспе съ фуражни треви — детелина, люцерна, еспарзета или нѣкоя смѣска, то отъ тая десета частъ на мерата ще се получи най-малко толкова зелена или суха храна за добитѣка, колкото той добива отъ пашата на цѣлата мера. И ако всѣка община, която има селска мера разработи тая мера и я заспе съ фуражни растения, тя изведнажъ ще направи най-голѣмата стѣпка напредъ за подобрене на своето скотовѣдство. Преди всичко ще се осигури достатъчно и добра храна за добитѣка, а следъ това никому вече не ще е износно да държи много, ала за нишо не годенъ добитѣкъ. Всѣки ще бжде принуденъ да подбере най-добъръ добитѣкъ за цельта, за която го отглежда. Добриятъ добитѣкъ се отглежда въ добъръ оборъ и изисква правилно хранене. Разбира се, че отъ това положение ще спечели не само общината, но и всѣки стопанинъ поотдѣлно. Той разумно ще насочи своя трудъ и грижи за отглеждане на добитѣкъ. И тогава добитѣкътъ ще може да храни кѣщата му. Само когато земеделецътъ се научи да използва земнитѣ блага правилно съ помощта на растенията и обработване на почвата, само тогава той ще може да се сравни съ третия синъ въ приказката. Само когато земеделецътъ се научи чрезъ домашнитѣ животни да превръща по-малоценнитѣ произведения отъ земята въ по-ценни: месо, яйца, млѣко, тлъстини, кожи и пр., само тогава той ще може да се сравни съ западно-европейския свой събратъ.

